

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 1870-03-23 מליוכין ואח' נ' וי אפ ישראל (אפארל) בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעים:

1. סרגיי מליוכין
2. ויקטוריה אוסטרובסקי

נגד

הנתבעת:

וי אפ ישראל (אפארל) בע"מ

פסק דין

לפני ביהמ"ש בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית לפי סעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, ולתקנה 12 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.

1. התובעים הגישו בתאריך 1.3.23 בקשה לאישור תובענה כייצוגית, שעניינה בהפרות של סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, בכל הנוגע למשלוח הודעות שיווקיות בדואר מקוון ובמסרונים, מבלי לקבל הסכמת הנמענים, מבלי לציין את המילה 'פרסומת' בכותרת ההודעה ומבלי מתן אפשרות הסרה מקבלת הודעות שיווקיות. התובעים ביקשו להגדיר את חברי הקבוצה כך: **"כל האנשים שקיבלו מהמשיבה, ב- 7 השנים האחרונות, דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, וכתוצאה מכך נגרם להם נזק"**. הנתבעת הגישה בתאריך 2.7.23 תשובה לבקשת האישור, בה טענה, בין היתר, כי היא משקיעה מאמצים לשלוח הודעות שיווקיות רק ללקוחותיה המעוניינים בכך ושהסכימו לכך, וכן מאפשרת ללקוחותיה להסיר עצמם מרשימת דיור-הכל בהתאם לדין. הנתבעת טענה שבאשר לתובע 1, הרי שקרתה תקלה נקודתית בחודש נובמבר 2022, שהביאה לכך שחלק מחברי המועדון שלא הסכימו לדיוור, נכללו ברשימת המסכימים לדיוור וכי התקלה אירעה פעם אחת בלבד וביחס להודעת דואר מקוון בלבד, ולא במסרונים. באשר לתובעת 2, טענה הנתבעת, שקיים תיעוד במערכות כי אישרה קבלת הודעות שיווקיות ואילו באשר להודעת הסקר שנשלחה לאחר שהתובעת הסירה עצמה, הרי שמדובר בסקר שביעות רצון שנשלח על ידי צד שלישי, שלא בידיעתה או על דעתה. עוד טענה, שההודעות שהיא שלחה, ושולחת, עומדות ב"דרישות הצורניות". בנוסף, טענה שבכל ההודעות השיווקיות שנשלחות באמצעות מסרונים, נכללת אפשרות ההסרה מקבלת הודעות שיווקיות, באמצעות מסרונים. התובעים הגישו בתאריך 2.8.23 תגובה לתשובה בה טענו, שגרסת הנתבעת כבושה, אשר משתנה ומתפתחת בהתאם להתקדמות ההליך, זאת ביחס לתשובת הנתבעת לפניית המקדימות שלהם. עוד נטען, כי קיומה של תקלה נקודתית אינו מהווה הגנה לנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 1870-03-23 מליוכין ואח' נ' וי אפ ישראל (אפארל) בע"מ

2. הדיון הראשון התקיים בתאריך 12.9.23 ובו ביהמ"ש קבע ההליך לשמיעת חקירת מצהירים. הדיון השני התקיים בתאריך 7.12.23 ובו נחקרו המצהירים מטעם הצדדים ונשמעו סיכומים בעל פה. בו ביום, ביהמ"ש אישר את בקשת האישור ובהתאם נתן הוראות להמשך ההליך. הנתבעת הגישה כתב הגנה מטעמה בתאריך 29.1.24. הדיון השלישי התקיים בתאריך 2.7.24, ובו ביהמ"ש הודיע על כוונתו למנות מומחה מטעמו ומינה בתאריך 28.11.24 את מר רן בר זיק, כמומחה מטעמו לאחר שהבטיח את תשלום שכרו. הצדדים הגישו בתאריך 22.1.25 בקשה מוסכמת להשהות ביצוע בדיקת המומחה, מאחר והם הגיעו להסכמות עקרוניות בנוגע להסדר פשרה והגישו בתאריך 4.2.25 בקשה לאישור הסדר פשרה, ובו ביום ביהמ"ש קבע שאין מקום לדחות ההסדר ובהתאם נתן הוראות ביחס לפרסום ההסדר והמצאתו לתגובת היועמ"ש לממשלה. הצדדים הגישו בתאריך 5.2.25 הסדר הפשרה בשנית בנוסחו המלא בטענה כי נפלה טעות טכנית בהסדר הקודם. לאחר שבימה"ש ביקש פירוט לתיקון המבוקש, ביהמ"ש אישר בתאריך 9.2.25 את התיקון המבוקש, וקבע כי ההחלטה בנוגע להמשך הדיון בהסדר יפה לגבי ההסדר המתוקן.

3. הגורמים המקצועיים הגישו בתאריך 28.4.25, לאחר שביקשו וקיבלו ארכה, עמדתם ביחס להסדר הפשרה באמצעות היועמ"ש לממשלה, בה הסתייגו מגובה שכר הטרחה והגמול המוצע, ומהבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה. הצדדים הגישו בתאריך 6.5.25 תשובה והיום, 8.5.25, התקיים הדיון הרביעי, בנוכחות נציגת היועמ"ש, והצדדים השלימו טיעון בעל פה.

עיקרי הסכם הפשרה

4. הצדדים הסכימו במסגרת הסדר הפשרה, להגדיר את חברי הקבוצה כך: **"כל הלקוחות שנרשמו למועדון הלקוחות של מותג ואנס או שנרשמו לקבלת דיוור ממותג ואנס, בין שנרשמו באמצעות אתר הנתבעת ובין בחנויות הנתבעת ובין בכל דרך אחרת, בין שרשומים כמאושרי דיוור ובין שלא, בין אם החברות במועדון עונדה בתוקף ובין אם לא, וזאת בתקופה שעד פרסום ההודעה הראשונה על הסדר פשרה זה"**. כמו כן, הנתבעת הודיעה כי חדלה ממשלוח דיוור למי שלא אישר זאת, וכי היא שולחת ותשלח הודעות שיווקיות בהודעת דואר מקון או במסרונים - רק ללקוחות שנתנו הסכמתם. בנוסף, הנתבעת הודיעה שתוסיף אפשרות הסרה באמצעות משלוח מסרון. עוד הסכימו הצדדים, שהנתבעת תחיל את ההוראות בנוגע להודעות המהוות דבר פרסומי, גם ביחס להודעות דואר מקון של הטבת יום הולדת, הן לעניין הסכמה, הן לעניין הדרישות הצורניות, והן לעניין אפשרויות ההסרה. עוד הוסיפו והסכימו הצדדים, שהנתבעת תעניק לחברי הקבוצה פיצוי בסכום כולל שלא יפחת מ-500,000 ₪ וזאת באמצעות חלוקת שובר בשווי 50 ₪ לכל אחד מחברי שקבוצה שיינתן באמצעות קוד קופון אישי לטובת רכישת מוצרי מותג ואנס באתר המותג וככל שתישאר יתרת הטבה שלא מומשה, הנתבעת תתרום מוצרים לעמותות, אשר עמותה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 1870-03-23 מליוכין ואח' נ' וי אפ ישראל (אפארל) בע"מ

אחת מהן תהיה עמותה העוסקת בשיקום נכי צה"ל שנפצעו בפעילות מבצעית וכי העמותות ייקבעו על ידי הנתבעת. בנוסף, הצדדים הסכימו כי הנתבעת תשלם לתובעים גמול בסך של 12,500 ₪ לכל תובע בתוספת מע"מ ככל שחל. כמו כן, הוסכם שתשלם שכ"ט בא כוח התובעים בסך של 95,000 ₪ בתוספת מע"מ ותשפה את התובעים בגין חלקם במחצית הראשונה של האגרה ששולמה, על חלקם בגין הסכום שהופקד להבטחת הוצאות המומחה בסכום של 8,775 ₪, ועל חלקם בהוצאות פרסום ההודעה בסך של 1,217 ₪. הצדדים הודיעו כי הסכימו שהגמול לתובעים, השיפוי בגין ההוצאות ו- 60% משכח"ט ישולמו בתוך 30 ימים מהמועד הקובע ואילו היתרה תשולם לאחר הגשת ההודעה המסכמת ובכפוף להחלטה נפרדת של ביהמ"ש. הצדדים ביקשו לפטור אותם מחלקה השני של האגרה.

דיון והכרעה

5. עד למועד מתן פסק דין זה, לא הוגשה לתיק ביהמ"ש בקשה לצאת מן הקבוצה מטעם מי מחבריה ו/או התנגדות להסדר הפשרה. ביהמ"ש מאשר את הסדר הפשרה בכפוף למספר שינויים שיפורטו בהמשך, מכיוון שההסדר, במהותו, בנסיבות העניין, ראוי, הוגן וסביר וסיום ההליך בהסדר פשרה היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת נשוא הליך זה. ביהמ"ש מצא כי ההסדר שגובש נותן מענה לנושא התובענה הייצוגית. לכן, ביהמ"ש מאשר ההטבה שהוסכם עליה על ידי הצדדים, כפי שהוגדרה בפרק ב.3. להסדר הפשרה על סעיפיו. יחד עם זאת, ביהמ"ש יבקש להבהיר, כפי שאף ציין במסגרת החלטתו ועמדתו בדיון שהתקיים היום, שביהמ"ש היה מעדיף שיתרת ההטבה, ככל שתישאר כזו תועבר כתשלום לקרן, א, דביהמ"ש מכבד הסכמת הצדדים בעניין זה ומשלא הייתה התנגדות מצד נציגת היועמ"ש לממשלה, ביהמ"ש מאשר שככל שתיוותר יתרה, הטבה זו תהיה במוצרים ולא בכסף, כהסכמת הצדדים.

6. הצדדים עתרו לפטור אותם ממינוי בודק. ביהמ"ש קובע שנסיונות העניין, מצדיקות היעדרות להסכמת הצדדים. מנגנון בחינת יישום הוראות הסכם הפשרה הינו פשוט, כאשר על הצדדים להגיש לבחינת ביהמ"ש דו"ח בדבר יישום מתן ההטבה.

7. לעניין הגמול לתובעים ושכ"ט בא כוחם, הגורמים המקצועיים במדינה התנגדו לגובה הגמול ושכ"ט באי הכוח בנימוק שהסכומים עליהם הסכימו הצדדים חורגים מהמקובל ומהכללים שנקבעו בפסיקת ביהמ"ש העליון. כמו כן, נטען שבענייננו, מדובר בפיצוי שכולו נעשה על דרך השוברים, דהיינו פיצוי בעין ולא פיצוי כספי ישיר לחברי הקבוצה.

8. הקביעה המדויקת של שיעור הגמול לתובע המייצג ושכר טרחת בא כוחו נתונה לבית המשפט הרשאי לשקול שיקולים נוספים (ראו ע"מ 6687/11 מדינת ישראל נ' אבוטבול, [פורסם בנבו] פסקה 27 (25.12.2012) (להלן: "עניין אבוטבול"); ע"א 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל, [פורסם בנבו] פסקה 62 לפסק דינה של כב'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 1870-03-23 מליכין ואח' נ' וי אפ ישראל (אפארל) בע"מ

השופטת חיות (4.12.2011) (להלן: "עניין תנובה"). בפסיקה הוכרו שלושה סוגי שיקולים המשתקפים מהסעיפים אותם יש לשקול במסגרת קביעת הגמול לתובע ושכר הטרחה: סוג ראשון של שיקולים הוא שיקולים הנוגעים למערכת התמריצים בקשר עם הגשת תובענות ייצוגיות. על בית המשפט לעודד הגשתן, אך בד בבד למנוע הגשת תובענות סרק (ראו עניין תנובה, פסקה 62 לפסק דינה של כב' השופטת חיות; ע"א 2046/10 עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט, [פורסם בנבו] פסקה 2 (23.5.2012) (להלן: "עניין רייכרט")); סוג שני של שיקולים נוגע בהכוונת התנהגות בא כוח התובע המייצג, כאשר שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול יעיל והגון של התובענה הייצוגית; סוג שלישי של שיקולים נוגע ליחס שבין שכר הטרחה ובין התובענה הייצוגית בכללותה, כאשר על שכר הטרחה להיות הוגן וסביר בהתחשב בכלל מאפייני התובענה הייצוגית (עניין אבוטבול, פסקה 28; ע"א 9134/05 לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 12 (7.2.2008)).

9. ביהמ"ש מפנה לאמור ברע"א 2957/17 סופר גז נגד שוורצמן (פורסם בנבו) (להלן: "עניין שוורצמן"), שהוזכר בעמדת היועמ"ש, שם נקבע כי "ראוי, על דרך הכלל, לראות את המפתח שנקבע כתקרה מקסימאלית". עוד נקבע בעניין שוורצמן כי "יש לכלול את הגמול לתובע המייצג תחת המפתח שנקבע לשכר טרחת באי הכוח המייצגים, שהרי המדובר בחלוקה פנימית בין העומדים מאחורי בקשת האישור. אומנם מדובר בהפחתה נוספת לעומת עניין רייכרט, ואולם היא הפכה למקובלת, ומן הראוי להוסיף ולנהוג על פיה". ובעניין זה ראוי לציין, שהתובעים כאן וכך גם צדדים אחרים בהליכים אחרים מסתמכים רבות על עניין רייכרט, אולם יש להבהיר כי בעניין רייכרט נקבע גבול שהינו עליון לאור נסיבות מיוחדות, כך שכל צד המבקש להסתמך על עניין רייכרט, מוטלת עליו החובה להראות שבעניינו מתקיימות נסיבות המיוחדות המהוות טעם למתן גמול ושכ"ט ברף העליון.

10. במסגרת הדיון שהתקיים היום הגורמים המקצועיים במדינה, הפנו לרע"א 1394/24 אופטיקה הלפרין בע"מ נ' כוכב זיס (פורסם בנבו) (להלן: "עניין כוכב"), שם ביהמ"ש העליון (סעיף 28 לפסק הדין), שלל הטענה של התובעים לפיה יש להתחשב בהסדרה העתידית בעת קביעת בסיס החישוב. ביהמ"ש העליון קבע בעניין כוכב "הטעם בקביעת בסיס החישוב כשלב הראשון בפסיקת גמול ושכר טרחה הוא כי בסיס החישוב משקף את היקף התועלת הכספית שהפיקה התובענה הייצוגית לקבוצה המיוצגת (או לציבור בכללותו, לרוב באמצעות תרומה לקרן). בסיס החישוב משיג מטרה זו בכך שהוא מקנה ודאות רבה לבית המשפט באשר לתועלת האמיתית של ההליך: בסיס החישוב נקבע, כאמור, בהתאם לערך הכספי של הסעד, שהועבר בפועל, ובעקבות התובענה הייצוגית. במקרה הטיפוסי של הסדרה עתידית לא ניתן להעריך, לבטח לא ברמת ודאות דומה, את התועלת המופקת במונחים כספיים. בנוסף, במקרים רבים הקשר הסיבתי בין ההסדרה העתידית ובין התובענה הייצוגית מוטל בספק. ברי כי לנתבעת קיים אינטרס למזער את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 1870-03-23 מליוכין ואח' נ' וי אפ ישראל (אפארל) בע"מ

חשיפתה לתובענות ייצוגיות נוספות בעתיד, וכן להציג עצמה כמי שעושה מעל ומעבר על מנת לעמוד בדרישות הדין. לא ניתן להעריך אילו התחייבויות לגבי הסדרה עתידית ניתנות על מנת לקדם פשרה באותו הליך, ואילו התחייבויות מבטאות שיקול עסקי גרידא של הנתבעת, ומשקפות את האופן בו הייתה נוהגת ממילא. אי לכך, התחשבות בהסדרה עתידית בעת קביעת בסיס החישוב תפחית באורח ניכר את האחידות והוודאות שמספקת שיטת האחוזים, ותאפשר לצדדים להסדר הפשרה לעצב את הסדר הפשרה באופן שיגדיל את סכום הגמול ושכר הטרחה בצורה מלאכותית, ותוך ניתוק הזיקה בינו לבין היקף התועלת הגלומה בהסדר הפשרה".

11. בנסיבות העניין, ביהמ"ש מקבל עמדת היועמ"ש ולפיה אין הצדקה לקבוע שכר טרחה לפי התקרה העליונה הנזכרת בעניין רייכרט. ביהמ"ש קובע כי נסיבות העניין מצדיקות פסיקת שיעור של 20% בלבד, תוך שבית המשפט מביא בחשבון שבעניינינו, ההטבה לחברי הקבוצה, אומנם הינה בשיעור של 500,000 ₪, אך לא בתשלום כספי ישיר לחברי הקבוצה, אלא בפיצוי על ידי מתן שובר כספי בשווי 50 ₪. בעניין זה ביהמ"ש מפנה לע"א 1387/23 יניב גינדי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ (פורסם בנבו), שגם הוא הוזכר בעמדת היועמ"ש.

12. לנוכח כל האמור לעיל, ביהמ"ש פוסק כי לכל אחד מהתובעים ישולם גמול בסך כולל של 10,000 ₪ ואילו לבא כוחם ישולם שכ"ט בסך כולל (לרבות כולל מע"מ) של 100,00 ₪ בלבד. באשר לשלבי התשלום, ביהמ"ש מאמץ הסכמת הצדדים ולפיה במועד הקובע ישולם 60% מגובה סכום שכר הטרחה לבא כוח התובעים, ואילו לאחר קבלת אישור ביהמ"ש כי הושלם מתן ההטבה, ישולמו 40% הנותרים משכר הטרחה. עוד קובע ביהמ"ש כי הנתבעת תשפה את התובעים בגין תשלום חלקה הראשון של האגרה וכן בסך של 1,217 ₪ בגין חלקם בפרסום ההודעה וכן בגין חלקם בתשלום שכר המומחה מטעם ביהמ"ש (לעניין זה, ראו הודעת הצדדים מתאריך 10.2.25 והחלטת ביהמ"ש מאותו היום).

13. באשר לבקשה לפטור מהמחצית השנייה של האגרה, ביהמ"ש מפנה לניתוח של הסוגיה שערך בת"צ 2749-05-21 ערמון נ' טבסקו החזקות בע"מ ואח' (פורסם בנבו) (להלן: "עניין ערמון"). היועץ המשפטי לממשלה, התנגד למתן פטור מהמחצית השנייה של האגרה. בעניין זה, ביהמ"ש קובע שלא התקיימו נסיבות מיוחדות למתן פטור מלא מאגרת סיום ההליך. בעניינינו, טענו התובעים שלא בשל עצם ההגעה לפשרה הם מבקשים לפטור אותם מאגרה, אלא בעיקר בשל כך שהצדדים הגיעו להסדר פשרה ראוי והוגן, באופן שיש בו כדי להביא לחיסכון משמעותי במשאבים ובזמן שיפוטי יקר, וכן להטיב את מצבם של חברי הקבוצה ולהביא לשינוי בהתנהלותה של הנתבעת בהקדם. בעניין זה ביהמ"ש יציין, שבהתאם לתקנות האגרות, נקבע שחלקה השני של האגרה משולם על ידי המבקש אם התובענה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 1870-03-23 מליוכין ואח' נ' וי אפ ישראל (אפארל) בע"מ

נדחתה. לעומת זאת, אם התובענה התקבלה במלואה, בחלקה או בהסדר פשרה, המשיב יישא בעלות האגרה כולה. החרג לכך הוא שאם ביהמ"ש מצא, טעמים מיוחדים שיירשמו, כי מוצדק לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה (תקנה 7א(א)(3) לתקנות). לשיטת הנתבעת העובדה שהצדדים הגיעו להסדר פשרה ראוי והוגן וכי נחסך זמן שיפוטי יקר, מהווה טעם מיוחד המצדיק מתן פטור מתשלום האגרה. היעץ המשפטי לממשלה דוחה עמדה זו.

14. קיימת פסיקה סותרת בסוגיה זו. מצד אחד פסק הדין של כבוד השופט כבוב, הנזכר בהחלטה בעניין ערמון, תומך בעמדת הנתבעת ומצד שני פסקי הדין הנזכרים בהודעת היועץ המשפטי לממשלה, לרבות פסקי הדין שהוזכרו היום בדיון, שוללים עמדת הנתבעת. לכן, ביהמ"ש מוצא לקבוע פטור חלקי בלבד בשים לב שהתקיימו לא פחות מארבעה דיונים, כולל דיון שכלל חקירת מצהירים ושמיעת סיכומים בעל פה, היה צורך להכריע בבקשת האישור, ההליך עצמו הוגש לפני למעלה משנתיים, וביהמ"ש נתן מעל ל-100 החלטות, כך שהזמן השיפוטי שהושקע בהליך היה משמעותי. בנסיבות אלו, ביהמ"ש פוטר הנתבעת מתשלום רבע מתשלום האגרה.

סוף דבר

15. ביהמ"ש מאשר את הסדר הפשרה ונותן לו תוקף של פסק דין, בשינויים הנזכרים בפסק הדין לעניין גובה גמול התובעים ושכ"ט בא כוחם ומתן פטור חלקי בלבד מתשלום אגרת סיום ההליך.

16. על הצדדים לפרסם הודעה בדבר מתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה, כאמור **בסעיף 25(א)(4)** לחוק. הפרסום ייעשה בשניים מארבעת העיתונים היומיים הנפוצים ביותר בישראל.

17. המזכירות תשלח העתק מפסק הדין למנהל בתי המשפט, לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות וזאת בהתאם להוראת **סעיף 19(ה)** לחוק, ותחייב הנתבעת בגין שלושת רבעי אגרת סיום ההליך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 1870-03-23 מליוכין ואח' נ' וי אפ ישראל (אפארל) בע"מ

ניתנה היום, ב' אייר תשפ"ה, ב-08 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט

